

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 17 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning m. v., jfr. Lov Nr. 514 af 22. December 1947.

Valgt blev: *Lars M. Olsen, Fr. Dalgaard, Holger Eriksen, Poul Hansen (Grenaa), Poul Hansen (Slagelse), Peder Knudsen, Lindberg, Axel Kristensen, Marius Buhl, Jensen-Broby, Thorkil Kristensen, Juul, Harald Petersen, Kristen Amby, Poul Claussen, Rasmussen (Gylling) og Aksel Larsen.*

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til at lade de under Punkterne 2—7 paa Dagsordenen opførte Sager behandle i indeværende Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Færøernes Hjemmestyre.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3087; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1049).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Som det fremgaar af Betænkningen, har der i Udvalget været stillet en Række Spørgsmaal til Ministeren, og disse Spørgsmaal er besvaret. Der er desværre ikke opnaaet fuldstændig Enighed i Udvalget, og naar man betænker Forløbet af Sagens første Behandling, var dette vel heller ikke at vente. Et Flertal bestaaende af samtlige Udvalgets Medlemmer med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen indstiller Forslaget til Vedtagelse uændret.

Det afgørende maa jo være, at det, der er Tale om i denne Forbindelse, er en Overenskomst, som er tiltraadt af et fornødent Flertal. Man kan altid — det kender vi ogsaa til inden for vort eget Omraade — komme ud for, at det betvivles, om et Flertal i den højeste kompetente Forsamling er i tilstrækkelig Kontakt med et Befolkningsflertal, men i en Situation som denne maa det være

den kompetente Forsamlings Flertal, der maa være afgørende.

En saadan Enighed er opnaaet, idet alt-saa samtlige Udvalgets Medlemmer bortset fra det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen indstiller Forslaget til Gennemførelse.

Jeg ønsker dog i en meget kort Bemærkning at understrege, at jeg føler mig overbevist om, at ikke alene Regeringen, men samtlige Partier vil være enige om, at den Overenskomst, der er truffet, og som nu ophøjes til Lov, skal videreføres paa en saadan Maade, at det ikke mindst bliver til Gavn for det færøske Folk paa alle de Felter, hvor dets Interesser maa ligge.

Med disse Bemærkninger indstiller jeg Forslaget til Vedtagelse.

Thorstein Petersen: Naar jeg, efter at Sagen har været til Behandling i et Udvalg, nu igen tager Ordet, er det kun for at sige de faa Ord, at jeg var ganske klar over i Forvejen, at samtlige danske Partier havde taget Stilling. Det viste sig da ogsaa ved Udvalgsbehandlingen, at der var taget Stilling, der var ikke noget at gøre. Jeg vil gerne sige fra mit Parti, Folkepartiet — det er ikke for at ønske noget forkert, men det er kun, fordi vi er fuldkommen overbevist derom —, at dette mærkelige Sammenhold mellem de tre Partier, Sambandspartiet, Socialistpartiet og det gamle Selvstyreparti, kan ikke holde. Den eneste Vej er at tage Skridtet fuldt ud. Vi mener, at Tinget handler forkert, naar det tager Hensyn til et Sammenhold, der i Virkeligheden vakler allerede i første Omgang.

Derfor er vi gaaet imod. Vi er gaaet imod ud fra den Forudsætning, at det kan ikke være mange Maaneder, før hele denne Bygning vakler. Jeg vil sige til det høje Ting, at engang afsluttede Danmark en Kontrakt med Island — det var i 1918, den har holdt i 25 Aar; den Kontrakt, som man her afslutter med nogle og halvtreds Procent af den færøske Befolkning, kommer ikke til at gælde saa længe, kommer til at gælde langt, langt, langt kortere Tid.

Jeg vil ellers angaaende selve Lovforslaget udtale mig om de 5 Punkter, som jeg har stillet Forespørgsler om til den højtærede Statsminister og faaet besvaret.

Det første er Navnet. Den højtærede Statsminister, den højtærede Regering har ikke fundet Anledning til at finde andet Navn end Færøerne. Derefter maa jeg konstatere, at Færøerne er det eneste Samfund i Verden, der kun har et Navn og ikke nogen Betegnelse for Statsforfatningsstillingen. Selv om vi tager en lille Kommune, et Sogn, saa hedder det dog Kommune, det hedder